

הציו שלנו

מאת: נתן אלתרמן (1946)

לא בנקמה הילדנה - אבא, סוף לי קב -
עת אביה נשך את ספר התפילות.
גנרלים! שלחו לי סדלית-זמב
על גבירה
ועל אקו-רזיס!

תשגד סגנלך עלי צבאך
או תפיר לך אוקה לפתחת - - -
סמשיכות נלחמו בך, ילדה גבורת,
נלחמו ציכוי בך, קטנתות.

ועקשו סח תאכי עוד! עקשו סח תרצו?
כל דברי התהלה נתקפסו ונשנו.
לא בישות, לא בישות את סמלת הצי...
הוי, סמלת יפנית שלנו!

אניות-סגולות, אניות-הקרב,
אניות סחלי וצלבנות,
פאפיו סו
אניות-סקרב
של ציגו בן-סאלקנות.

תהלתו לא חרמה על לאחות-סאנד
דגלים ופול הוי לא יתודו: פה חוא!
אך תיש בנולם צי שני שעמד
בקרבנות נראשים פסוחו?

לא נפלו ספירותי ברכס וסופות,
עת סים יסגר תעל.
אך נפלו ספירותי כפיות קדופות
סצביתות
ימרכה
וטעלו

הוי, עכו אניות שתרכו באש,
הוי, עכו בתפארת-אלקנות.
טעלו את גופה של ילדה בת-סמט
שפתיקסרים דנהה לטעות.

נְשׂוּטָה, נְשׂוּטָה
מלים: חיים גורי

נְשׂוּטָה, נְשׂוּטָה, החוץ מתרחק לו
יָלְדֵי האוכזר
נָלִים וכוכבת ורדס נשבת
הלילה יורד.

עוד נחזרה, שוב נחזרה
וקרית תלעש חזקה
ושירים יעלו מספח ומתן
עוד נחזר ונשיבה נהם.

נְשׂוּטָה, חֲכֵרָא, נָכַר יַעֲמֵנו
בְּרֵחַ סָלָה
זָרִים בְּבִיטָנוּ, אֵינָה סִפְיָנוּ?
אֲרָצֵי סִפְיָנוּ.

עוד נחזרה, שוב נחזרה...

דרך בים - נתן אלתרמן

השפינה בלב-ליל, בקרוף קרונוף,
היא תימה הפצה מסוקרת.
יפגבל אותה ים כל-סיון עיד-לב...
יפגשר על כנוליה שרשקת.

היא קרענה שרשקת, וקלאה אל חוף
היא קתורה, סוררה ואונקת,
ישבח אותה ים וילאט לה: פי טוב...
ועל צבאכה קשר און.

היא קרענה את האון מעל צבאכה
והקשיכה, קבה וסוקרת.
אז חפר לה הים פלגריב בדיחה...
וספר את גרסה לעופרת.

היא קרענה העופרת. וקלאה כליל! - -
ושמור האיר וילאנה.
אז קראה לה הים מכתום חוף וקבל...
ויטיל כחודתיה משנה.

ותקרא בציון-בים: פו אשר לך, ים!
בנה לך אשר, פי אין לך מושיעו!
אז טיטם בה ים, וקרט בה עד דם,
ירם על צבאו - ירעה!

יפה זה - - והיא תכבדנה בטורח!
וכצודה על הטוף ילדך אשר,
הוא קרא לה: הגשר בה, וילא!
אז קבלה טיט את טורח

שיר הקברניט

טוט עברי : חיים גורי

פשוט נהי, בקל פוככים וקרמ,
 קחו קשוי, עינים לו תכלות.
 לו ידדים היו אי-במתתרת,
 ידדים קבצו על החולות.

אך "שליש עשרה" נשוב מתוך הליל
 נרים פוסות לעמך ודנלים.
 הם יקנו לאור היום, תכניא,
 תתרומו שיבת המעפילים.

עד אז דוקום, המשוזמים נרימה
 השקברנים - הליל עלט רב...
 השקברנים מוסר שלום לך אמא,
 הנה הוא שוב תפילג למערכ.

עם ליל קרפי האור גשש בקרמ
 נשנעו סרדק העמך המורד.
 רבם השמיר. אדם אמר בשקט:
 "עוד שתי סירות ואנו שוב בקד".

עם ישאר אחד השפיטנים
 נמאיים, שלשה הם במספר.
 אמר להם: "נפלינה שוב אי אנה
 אור פוכב דולק מעל הקבר".

ליום תחום, ליום סרקוב אין סקר.
 תמשקרים יכו על הצורקים.
 אך הוא זכר מולדת מתרנסות,
 ספרשי טענה בקתי חסיות.

מה פשר גלים... - ש.ש.לום

מה פשר גלים הצפים בנפשות?
מה אות קענו הרוטם בפתקיש?
טעם אל ים מפקיגות צניות,
הזלכה אקטו הוא, דנגן הוא סקז...

ולמה שלב לתתכן פה שואל?
ואיכה הלסטש יגיע ענדי?
אנתו אנתו, גויל ישכאל,
שנאף פל אנטש גרדופי אל שדי...

כן פה המולדת רפה הוא סחורי,
ולמה לא תכל תשליכו לענו?
לבתחום ירדוקתו סרטס ונחור,
עקדי גורכטו, שקרי תנו.

ולמה באכם קולכם פה יעור,
ומורים ספנים בנרות של שיעור?
טיטב אשיתו אכל הקעב,
אח סת אמר סת בגלים בכר טבע...

ואיכה באפסל תשובו תדוד?
ואנה יגיע אורכם השקוד?
אנתו טנים בןטנים, בדורות,
אנתו צופים לשפן פי יתו...

למרחקים כי נפליגה

עסח עברי : חיים חפר

למרחקים כי נפליגה
ים וגלים נחבט
נזכר נא כל חדש, בערב הזו,
בוט ין נרים ונחגג.

אם גם היס יכשפני
בקטם מרחק - לא אכפת,
מכל מחשים שבחבד אחר
לחורף היקר האמד.

אדם שפיעות בשפתיו
צחוקו סלבלב במו.
את בנראי מסכה על מחורף -
ספי עוד אלך אבוא.

שושנה

(א"י פ"א נ"ג)

קומה זאת פיגורה סאד עלובה
עת שמוכח הגוף להפריסין הנכא
אך גם עת ישב אמרי הנדר
הוא זמר עליז כה זמר:

שושנה...

מסע הנמים הגיע לסוף
סירות עם ג'מאנה הגיעו לחוף
ואז אכל שושנה כל איש הסתער
וזמר עליז כה זמר:

שושנה...

שושנה שושנה שושנה
ירח נשא אס עם
כמוהו אלך שושנה
בזם עוד יפלו הפיטן

היה ים סוער סתרו סרק
מכמום הסתנה כמעט נשחק
אך יוספה על כל העין התגבר
וזמר עליז כה זמר:

שושנה...

ב"שכלש ענשנה" נהו הרים עוד כזקית
למטע הנחו ספנות המשחית
אך דני אמר: טעליש, נסתדר
וזמר עליז כה זמר:

שושנה...

זמור לספינה (שפינה נגה)

סילים : חיים פ חפר

הזיל כד, פתאום נגה המרחקים
בלש איכות,
כוכב בודד נלכס לפתע בשקפים
לזכר חסידות.

אשמה, אחרות לתפך -
מבטלים, מגדרות מבוקב, עזר
אזכר חסידות
בלילות עמוסי עקטל.

ועתה היא הבודד יקבלאי,
בסוסי עזר יפליגו עם ליל,
יאמרו לך : יגדלת, הגוי,
שוב אלך קור רב-חובל...

שפינה נגה, הים אוכד בעקטל,
תודעה גדולה;
הרמז נח על ספנה האטל,
כוכב ראשון עלה.

ואת נצחת מנוח
בשולי השקפים בלילות.
ואת נצחת מנוח
בחיות בעינים פחלות...

נא זכרי, רב-חובל שכ אלך;
בספנה רדופת בך ושכוכ,
הוא גיני, יגדלת אלך,
נסתר איך בך רכפו...